

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สี่สิบ - ข้อที่ยี่สิบเก้า

เอเสเคียล หมายเลขสิบ

Jeff Pippenger

2026-08-31

ในพระธรรมเอเสเคียลมีแนวคำพยากรณ์และความจริงอันน่าอัศจรรย์และสำคัญอยู่มากมาย ในบรรดาภาพประกอบของผู้เผยพระวจนะภายในพระวิหารที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ เอเสเคียลคือผู้ที่เหนือกว่าผู้อื่นทั้งหมดในการระบุถึงวงล้อซ่อนอยู่ในวงล้อ วงล้อเหล่านั้นตามทีซิสเตอร์ไวท์กล่าวไว้ เป็นตัวแทนของการประสานสัมพันธ์อันซับซ้อนของกิจกรรมของมนุษย์ ซึ่งแสดงให้เห็นลำดับของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเวลาแห่งฝนปลายฤดู เหตุการณ์เหล่านั้นถูกผู้เผยพระวจนะแสดงให้เห็นเมื่อท่านได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ในฐานะอุปมาเชิงการกระทำ ดังเช่นเมื่อเอเสเคียลนอนตะแคงซ้าย แล้วจึงตะแคงขวา ในภาพประกอบเรื่องการล้อมกรุงเยรูซาเล็มในบทที่สี่ อีกทั้งยังมีวันที่เฉพาะเจาะจงสิบสามวันซึ่งวางโครงสร้างประวัติศาสตร์ของเอเสเคียลไว้ และด้วยการนั้นก็ให้หมายความว่าช่วงเวลาแห่งฝนปลายฤดู เมื่อคนหนึ่งแสนสับสนได้รับ การประทับตรา มีความจริงต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดไม่เพียงผ่านวันที่เท่านั้น แต่ยังผ่านตัวเลขต่าง ๆ เช่น สิบเจ็ด สิบเก้า ยี่สิบห้า เจ็ดสิบ สิบ สามร้อยเก้าสิบ และแน่นอน สามสิบ อีกจำนวนหนึ่งซึ่งอาจเป็นจำนวนที่สำคัญที่สุดในพระธรรมเอเสเคียลคือจำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบ กระนั้น จำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบกลับไม่ปรากฏอยู่ในพระธรรมเอเสเคียล ถึงกระนั้น บรรทัดแล้วบรรทัดเล่า—มันอยู่ที่นั่น

เลขหนึ่งร้อยห้าสิบถูกฝังไว้อย่างเป็นคำพยากรณ์ภายในแนวแห่งการล้อมเมือง และการล้อมเมืองนั้นเป็นแนวคำพยากรณ์ที่จำเพาะชัดเจน; หรือหากท่านจะกล่าวเช่นนั้น การล้อมเมืองก็ต้องล้อมหนึ่ง แนวคำพยากรณ์ของประวัติศาสตร์จะต้องมีอัลฟาและโอเมกาอยู่เสมอ และด้วยเหตุนี้ ลักษณะของอัลฟาและโอเมกาจึงต้องปรากฏเป็นตัวแทนที่จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของแนวนั้น มิฉะนั้นก็ไม่ใช่แนว อุบัติการณ์อัลฟาของการล้อมเมืองคือการตายของภรรยาของเอเสเคียล และจุดสิ้นสุดของการล้อมเมืองคือการตายของเจ้าสาวของพระคริสต์ ดังที่มีการเป็นตัวแทนไว้โดยการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม.

และข้าพเจ้า คอยอห์น ได้เห็นนครบริสุทธิ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ลอยลงมาจากพระเจ้าออกมาจากสวรรค์ ได้จัดเตรียมไว้พร้อมตั้งเจ้าสาวที่ประดับตกแต่งไว้สำหรับสามีของตน และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงอันดังออกมาจากสวรรค์ตรัสว่า ดูเถิด พลัฏผลของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะทรงสถิตกับเขาทั้งหลาย และเขาจะเป็นประชากรของพระองค์ และพระเจ้าเองจะทรงสถิตกับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป จะไม่มีอีกทั้งความโศกเศร้า การร้องไห้ หรือความเจ็บปวด เพราะสิ่งทั้งปวงในกาลก่อนนั้นได้ล่วงไปแล้ว และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งตรัสว่า ดูเถิด เรากำลังกระทำให้สิ่งสารพัดทั้งปวงใหม่ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า จงเขียนไว้เถิด เพราะถ้อยคำเหล่านี้สัตย์จริงและเชื่อถือได้ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า สำเร็จแล้ว เราคืออัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย เราจะให้ผู้นั้นที่กระหายได้ดื่มจากน้ำพุแห่งน้ำแห่งชีวิตโดยเปล่า ผู้ที่มีชัยชนะจะได้รับมรดกในสิ่งสารพัดทั้งปวง และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่นำสะดือสะเอียน คนฆ่าคน คนล่วงประเวณี คนเล่นเวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ และคนมุสาทั้งปวง จะมีส่วนอยู่ในบึงไฟที่ลุกไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง แล้วมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบซึ่งเต็มไปด้วยภัยพิบัติเจ็ดอย่างสุดท้ายมาหาข้าพเจ้า

และพูดกับข้าพเจ้าว่า จงมาที่นี่เถิด เราจะแสดงให้เห็นเจ้าสาว คือพระภรรยาของพระเมษโปดก วิวรณ์ 21:2-9.

ภรรยาของเอเสเคียลสิ้นชีวิตลงเมื่อเริ่มต้นการล้อมเมือง และในคืนนั้นนางถูกระบุว่าเป็น "ที่พึงปรารถนาแห่ง" "ดวงตา" ของเอเสเคียล และในการทำลายกรุงเยรูซาเล็มซึ่งกล่าวไว้ในบทเดียวกันนั้น กรุงเยรูซาเล็มถูกระบุว่าเป็น "ที่พึงปรารถนา" แห่ง "ดวงตา" ของอิสราเอล

อีกครั้งหนึ่ง ในปีทีเกา ในเดือนทีลิบ ในวันที่สิบของเดือนนั้น พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า ... และพระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เรากำลังพรางสิ่งที่เป็นการปรารถนาแห่งนัยน์ตาของเจ้าจากเจ้าไปด้วยการประหารขับพล แต่เจ้าจงอย่าคร่ำครวญหรือร้องไห้ และอย่าให้น้ำตาของเจ้าไหลลงมา จงระงับการร้องไห้เสีย อย่าทำการไว้ทุกข์แก่คนตาย จงโศกสรีระของเจ้าไว้ และสวมรองเท้าไว้ที่เท้าของเจ้า อย่าปิดริมฝีปากของเจ้า และอย่ากินอาหารแห่งการไว้ทุกข์จากผู้คน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่ประชาชนในเวลาเช้า และในเวลาเย็นภรรยาของข้าพเจ้าก็ตาย และในเวลาเช้าข้าพเจ้าก็ได้กระทำตามที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชาไว้ แล้วประชาชนก็กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ท่านจะไม่บอกเราหรือว่าบรรดาสิ่งเหล่านี้มีความหมายต่อเราอย่างไร ที่ท่านกระทำเช่นนั้น?

แล้วข้าพเจ้าจึงตอบเขาทั้งหลายว่า พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าว่า "จงกล่าวแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะกระทำให้สถานนมัสการของเราเป็นมลทิน อันเป็นศักดิ์ศรีแห่งกำลังของเจ้า เป็นสิ่งที่นัยน์ตาของเจ้าปรารถนา และเป็นสิ่งที่จิตใจของเจ้าสงสารอาลัย; และบุตรชายบุตรหญิงของเจ้าซึ่งเจ้าทั้งหลายได้ละทิ้งไว้จะล้มลงด้วยดาบ และเจ้าทั้งหลายจะกระทำดังที่ข้าพเจ้าได้กระทำ: เจ้าทั้งหลายจะไม่ปิดริมฝีปากของตน และจะไม่กินอาหารของมนุษย์ และผ้าโศกสรีระของเจ้าจะอยู่บนสรีระของเจ้า และรองเท้าของเจ้าจะอยู่ที่เท้าของเจ้า; เจ้าทั้งหลายจะไม่คร่ำครวญหรือร้องไห้ แต่จะหรดไธรมไปเพราะบาปชั่วของตน และคร่ำครวญต่อกันและกัน"

เอเสเคียลจะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้าทั้งหลายดังนี้ คือสิ่งสารพัดที่เขาได้กระทำแล้วนั้น เจ้าทั้งหลายก็จะกระทำตาม และเมื่อเหตุการณ์นี้มาถึง เจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า อีกประการหนึ่ง บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ในวันที่เราเอากำลังของเขาทั้งหลายไปเสีย คือความชื่นชมแห่งสง่าราศีของเขา ความปรารถนาแห่งตาของเขา และสิ่งที่จิตใจของเขาผูกพันอยู่ คือบุตรชายและบุตรหญิงของเขา จะมีไข้หรือว่าในวันนั้น ผู้ที่ห็นีรอดจะมาหาเจ้า เพื่อให้เจ้าฟังเรื่องนั้นด้วยหูของเจ้าเอง ในวันนั้นปากของเจ้าจะเปิดแก่ผู้ที่ห็นีรอดมา และเจ้าจะพูด และจะไม่เป็นไปอีกต่อไป เจ้าเองจะเป็นหมายสำคัญแก่เขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เอเสเคียล 24:1, 15-27

อัลฟาของการล้อมนั้นคือความตายของสิ่งอันเป็นที่ปรารถนาของเอเสเคียล และโอเมกาคือความตายของสิ่งอันเป็นที่ปรารถนาของอิสราเอล

ไต่ยีน แต่ไม่ได้ยีน

มีอยู่ห้าครั้งที่พวกผู้ใหญ่หรือประชาชนถูกพรรณนาในลักษณะหนึ่งว่าเป็นผู้ฟังเอเสเคียล ใน เอเสเคียล 8:1 พวกผู้ใหญ่แห่งยูดาห์นั่งอยู่ต่อหน้าเขา ใน เอเสเคียล 14:1 พวกผู้ใหญ่มหาและนั่งอยู่ต่อหน้าเขา ใน เอเสเคียล 20:1 พวกผู้ใหญ่อิสราเอลมาทูลถามพระยาห์เวห์ ใน เอเสเคียล 37:18 พระเจ้าตรัสกับเอเสเคียลว่า "เมื่อชนชาติแห่งประชากรของเจ้าจะกล่าวแก่เจ้าว่า ท่านจะไม่สำแดงแก่เราหรือว่าสิ่งเหล่านี้มีความหมายอย่างไร?" ในบทที่ยีสืบสี่ ประชาชนทูลถามโดยตรงว่า

“ท่านจะไม่บอกแก่เราหรือว่าสิ่งเหล่านี้มีความหมายแก่เราอย่างไร ที่ท่านกระทำเช่นนี้?” ในทั้งห้ากรณี พวกผู้ใหญ่หรือประชาชนอยู่ในสภาพแบบเลาดีเซีย

และพระองค์ตรัสว่า “จงไปกล่าวแก่ชนชาตินี้ว่า ‘พวกเจ้าจะได้ยินก็จริง แต่จะไม่เข้าใจ; และจะได้เห็นก็จริง แต่จะไม่สำนึก’ จงกระทำให้อใจของชนชาตินี้ด้านขวาไป และทำให้หูของเขาหนึ่ก และปิดตาของเขาเสีย; เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของตน และได้ยินด้วยหูของตน และเข้าใจด้วยใจของตน แล้วจะหันกลับมา และได้รับการรักษา” อิสยาห์ 6:9, 10

ภาพแทนทั้งห้าประการของผู้คนที่ได้ยินแต่ไม่ยิน และภาพแทนทั้งห้าประการของผู้คนที่มองเห็นแต่ไม่เห็นนั้น สอดคล้องกับห้าชั้นของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธจะเห็นและจะยิน ในคำพยานของอิสยาห์

แต่พระวณะของพระยาห์เวห์ก็เป็นแก่เขาทั้งหลายว่า “ข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ ข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี้มืด ที่นั้นหนอย” เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้เดินไป และล้มลงภายหลัง และแตกหัก และติดบ่วง และถูกจับไป อิสยาห์ 28:13

และคนเป็นอันมากในหมู่พวกเขาจะสะดุด และล้มลง และแตกหัก และติดบ่วง และถูกจับไป อิสยาห์ 8:15

หมายสำคัญ

ในบทที่ยีสบีสของเอเสเคียล ช่วงเวลาที่เริ่มต้นด้วยการล้อมเมืองและการตายของภรรยาของเอเสเคียล—ผู้เป็นที่ปรารถนาแห่งดวงตาของเขา—สิ้นสุดลงด้วยความตายของกรุงเยรูซาเล็ม—ผู้เป็นที่ปรารถนาแห่งดวงตาของอิสราเอล การล้อมเมืองซึ่งกินเวลาหนึ่งปีครึ่งนั้นมีลายเซ็นของอัลฟาและโอเมกา และช่วงเวลานี้เริ่มต้นและสิ้นสุดลงด้วยหมายสำคัญ ดังเช่นในเอเสเคียลบทที่ยีสบีส พระเยซูทรงระบุหมายสำคัญของการล้อมเมืองไว้ในมัทธิวบทที่ยีสบีส

“พระวณะของพระคริสต์ได้ตรัสขึ้นต่อหน้ามหาชนเป็นอันมาก แต่เมื่อพระองค์ประทับตามลำพัง เปโตร ยอห์น ยากอบ และอันดรูว์ได้เข้ามาหาพระองค์ ขณะพระองค์ประทับนั่งอยู่บนภูเขาเมกอกเทศ ‘ขอทรงบอกพวกข้าพระองค์เถิด’ พวกเขาทูลว่า ‘เหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด? และอะไรจะเป็นหมายสำคัญแห่งการเสด็จมาของพระองค์ และแห่งอวสานของโลก?’ พระเยซูมิได้ทรงตอบเหล่าสาวกโดยทรงแยกกล่าวต่างหากถึงการพิณาศของกรุงเยรูซาเล็มและวันยิ่งใหญ่แห่งการเสด็จมาของพระองค์ แต่ทรงผสนคำพรรณนาถึงเหตุการณ์ทั้งสองนี้เข้าด้วยกัน หากพระองค์ทรงเปิดเผยเหตุการณ์ในอนาคตแก่เหล่าสาวกตามที่พระองค์ทอดพระเนตรเห็น พวกเขาก็จะไม่อาจทนต่อภาพนั้นได้ ด้วยพระเมตตาต่อพวกเขา พระองค์จึงทรงรวมคำพรรณนาของวิกฤตการณ์ยิ่งใหญ่ทั้งสองไว้ด้วยกัน โดยทรงปล่อยให้เหล่าสาวกพิจารณาความหมายด้วยตนเอง เมื่อพระองค์ตรัสถึงการพิณาศของกรุงเยรูซาเล็ม พระวณะเชิงพยากรณ์ของพระองค์ได้เลยพันเหตุการณ์นั้นไปถึงเพลิงผลาญครั้งสุดท้ายในวันนั้น เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลุกขึ้นจากสถานที่ของพระองค์เพื่อลงโทษโลกเพราะความชั่วช้าของพวกเขา เมื่อแผ่นดินโลกจะเปิดเผยโลหิตของตน และจะไม่ปกปิดผู้ที่ถูกฆ่าอีกต่อไป คำปราศรัยทั้งหมดนี้ได้ประทานไว้ มิใช่เพื่อเหล่าสาวกเท่านั้น แต่เพื่อบรรดาผู้ที่จะดำรงชีวิตอยู่ในฉากสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ด้วย”

พระคริสต์ทรงหันไปยังเหล่าสาวกและตรัสว่า “จงระวังอย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านทั้งหลาย เพราะว่าจะมีคนเป็นอันมากมาในนามของเรา กล่าวว่า เราเป็นพระคริสต์ และจะล่อลวงคนเป็นอันมาก” พระเมสสิยาห์เทียมเท็จจำนวนมากจะปรากฏขึ้น โดยอ้างว่ากระทำการอัศจรรย์ และประกาศว่าเวลาที่ชนชาติยิวจะได้รับการปลดปล่อยนั้นมาถึงแล้ว คนเหล่านี้จะชักนำคนเป็นอันมากให้หลงผิด พระวณะของพระคริสต์ได้สำเร็จเป็นจริงแล้ว

ระหว่างการสิ้นพระชนม์ของพระองค์กับการล้อมกรุงเยรูซาเล็ม
ได้มีพระเมสสิยาห์เทียมเท็จจำนวนมากปรากฏขึ้น
แต่คำเตือนนี้ได้ประทานแก่ผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในยุคสมัยนี้ของโลกด้วยเช่นกัน
การล่อลวงแบบเดียวกันกับที่ได้กระทำก่อนการทำลายกรุงเยรูซาเล็มนั้น ได้ถูกกระทำตลอดหลายยุคสมัย
และจะถูกกระทำอีกครั้งหนึ่ง

“และท่านทั้งหลายจะได้ยินเรื่องสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม จงระวังอย่าให้ใจครั่นคร้าม
เพราะเหตุการณ์ทั้งสี่เหล่านี้จำเป็นต้องบังเกิดขึ้น แต่ที่สุดปลายยังมาไม่ถึง’ ก่อนการพิनाศของกรุงเยรูซาเล็ม
มนุษย์ทั้งหลายได้ต่อสู้แย่งชิงความเป็นใหญ่ จักรพรรดิหลายองค์ถูกลอบปลงพระชนม์
ผู้ที่ควรจะเป็นอยู่ถัดจากพระที่นั่งก็ถูกสังหาร มีทั้งสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม
‘เหตุการณ์ทั้งสี่เหล่านี้จำเป็นต้องบังเกิดขึ้น’ พระคริสต์ตรัส ‘แต่ที่สุดปลาย
[ของชนชาติยิวในฐานะชนชาติหนึ่ง] ยังมาไม่ถึง เพราะว่าชนชาติจะลุกขึ้นต่อสู้ชนชาติ
และอาณาจักรต่อสู้อาณาจักร และจะเกิดกันดารอาหาร โรคระบาด และแผ่นดินไหวในที่ต่าง ๆ
สิ่งทั้งปวงนี้เป็นเพียงการเริ่มต้นแห่งความทุกข์ลำบาก’ พระคริสต์ตรัสว่า
เมื่อพวกเราระเบิดเห็นหมายสำคัญเหล่านี้
พวกเขาจะประกาศว่าเป็นการพิพากษาของพระเจ้าที่มีเหนือบรรดาประชาชาติ
เพราะได้กักขังประชากรที่ทรงเลือกสรรของพระองค์ไว้ในความเป็นทาส
พวกเขาจะประกาศว่าหมายสำคัญเหล่านี้เป็นสัญญาณแห่งการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์
อย่าถูกล่อลวงเลย สิ่งเหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นแห่งการพิพากษาของพระองค์ ประชาชนได้มองดูตนเอง
พวกเขามีได้กลับใจใหม่และหันกลับมาหาเรา เพื่อเราจะได้รับการรักษาเขาให้หาย
หมายสำคัญที่พวกเขาอ้างว่าเป็นสัญญาณแห่งการหลุดพ้นจากความเป็นทาสนั้น
แท้จริงเป็นสัญญาณแห่งความพินาศของพวกเขา” The Desire of Ages, 628.

การล้อมกรุงเยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 66

มีหมายสำคัญคือการที่โรมนำธงมาตรฐานของตนเข้าไปตั้งไว้ในบริเวณพระวิหาร
คำอธิบายของพระเยซูเกี่ยวกับเหตุการณ์ในช่วงปี ค.ศ. 66 ถึง 70 ได้เชื่อมโยงการทำลายในปี ค.ศ. 70
เข้ากับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์
และมีหมายสำคัญประการหนึ่งที่สัมพันธ์กับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ด้วย

“ในไม่ช้าสายตาของเราก็ถูกดึงไปทางทิศตะวันออก เพราะมีเมฆดำก้อนเล็กปรากฏขึ้น
มีขนาดประมาณครึ่งหนึ่งของฝ่ามือมนุษย์ ซึ่งเราทุกคนต่างรู้อย่างแน่นอนคือหมายสำคัญแห่งบุตรมนุษย์” The
Day Star, 1846.

จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของประวัติศาสตร์ช่วง ค.ศ. 66 ถึง 70

มีหมายสำคัญประการหนึ่งที่สัมพันธ์กับการเริ่มต้นของการล้อมและการทำลายเมือง
ซึ่งสอดคล้องกับหมายสำคัญแห่งอัลฟาและโอเมกาของการตายของสิ่งอันเป็นที่ปรารถนาแห่งนัยน์ตาในปี 587
ก่อน ค.ศ. และ 586 ก่อน ค.ศ.

ประวัติศาสตร์ของการล้อมนครหนึ่งปีครึ่งเป็น “หมายสำคัญ” สำหรับยุคสุดท้าย
หญิงพรหมจารีที่โง่เขลาซึ่งปรากฏเป็นตัวแทนอยู่ในประวัติศาสตร์ของเอเสเคียลนั้น
มีคู่ขนานในประวัติศาสตร์ของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญา ผู้ซึ่งเห็นหมายสำคัญแห่งการล้อมนครในปี ค.ศ. 66
และได้หนีไปสู่ที่ปลอดภัย การล้อมนครหนึ่งปีครึ่งคือหมายสำคัญที่สำแดงผู้ที่มีสการออกเป็นสองจำพวก
จำพวกหนึ่งจะเข้าใจหมายสำคัญนั้น แต่อีกจำพวกหนึ่งซึ่งอิสยาห์กล่าวแทนไว้ว่าเป็น “คนจำนวนมาก”
จะไม่เห็นและจะไม่ได้ยิน

คนมากและคนน้อย

แล้วกษัตริย์ตรัสแก่พวกผู้รับใช้ว่า จงมัดมือมัดเท้าเขา พาเขาออกไปเสีย
และโยนเขาเข้าไปในความมืดภายนอก ที่นั่นจะมีการร้องไห้คร่ำครวญและขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน
เพราะว่ามีคนเป็นอันมากที่ได้รับการทรงเรียก แต่มีน้อยคนที่ทรงเลือกไว้ มัทธิว 22:13, 14

ฉะนั้น คนสุดท้ายจะกลับเป็นคนต้น และคนต้นจะกลับเป็นคนสุดท้าย
เพราะว่ามีคนจำนวนมากที่ได้รับการทรงเรียก แต่มีเพียงไม่กี่คนที่ได้รับการทรงเลือก มัทธิว 20:16

เพื่อจะเห็นและได้ยิน

ในพระธรรมเอเสเคียลมีอุปมาเชิงการแสดงอยู่ห้าประการ
และยังมีอีกห้าครั้งที่เอเสเคียลกล่าวแก่บรรดาผู้นำและประชาชน
พยานทั้งสองนั้นชี้ให้เห็นหญิงพรหมจารีโง่เขลาทั้งห้าคน ผู้ปฏิเสธที่จะ ‘เห็น’ และปฏิเสธที่จะ ‘ได้ยิน’
พวกเขาปฏิเสธที่จะเห็นหรือได้ยินความรู้ซึ่งทรีซีน เมื่อพระเยซู ผู้ทรงเป็นสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์
ทรงแกะตราพระวจนะเชิงพยากรณ์ของพระองค์

โลกจะได้เห็นและได้ยิน

ชาวโลกทั้งสี่ และบรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกเอ๋ย
เมื่อพระองค์ทรงชูธงสัญญาณขึ้นบนภูเขาทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจงมองดู; และเมื่อพระองค์ทรงเป่าแตร
ท่านทั้งหลายจงฟังเถิด อิสยาห์ 18:3

และในวันนั้น คนหูหนวกจะได้ยินถ้อยคำแห่งหนังสือ
และนัยน์ตาของคนตาบอดจะมองเห็นพ้นจากความมืดสลัว และพ้นจากความมืด อิสยาห์ 29:18

ประชากรของเราที่โง่เขลาและเขลาปัญญา ไม่มีความรู้

อีกนานเท่าใดข้าพเจ้าจึงจะเห็นธงสัญญาณ และได้ยินเสียงแตร? เพราะประชากรของเราโง่เขลา
เขาไม่รู้จักเรา เขาเป็นบุตรที่เขลา และไม่มีความเข้าใจ เขาฉลาดในการกระทำชั่ว
แต่ในการกระทำดีนั้นเขาไม่มีความรู้ เยเรมีย์ 4:21, 22

จงประกาศสิ่งนี้ในวงศัวานของยาโคบ และเผยแพร่อะไรในยูดาห์ว่า จงฟังเถิด โอ
ประชากรที่โง่เขลาและปราศจากความเข้าใจ ผู้มีตาแต่ไม่เห็น ผู้มีหูแต่ไม่ได้ยิน เยเรมีย์ 5:20, 21

วงศัวานที่กบฏ

พระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางวงศัวานที่กบฏ
ซึ่งมีตาที่จะเห็น แต่ไม่เห็น มีหูที่จะได้ยิน แต่ไม่ได้ยิน เพราะเขาทั้งหลายเป็นวงศัวานที่กบฏ” เอเสเคียล
12:1, 2

เหตุฉะนั้นเราจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายเป็นคำอุปมา เพราะว่าแม้เขาเห็นก็หาเห็นไม่
และแม้เขาได้ยินก็หาได้ยินไม่ ทั้งไม่เข้าใจด้วย และคำพยากรณ์ของเอเสเคียลก็สำเร็จในเขาทั้งหลาย
ซึ่งกล่าวว่า ‘เจ้าทั้งหลายจะได้ยินก็จริง แต่จะไม่เข้าใจ และจะดู ก็จริง แต่จะไม่เห็นแจ้ง’
เพราะว่าจิตใจของชนชาตินี้ก็เฉื่อยชาไป หูของเขาก็นำ และตาของเขาก็ปิดเสีย
เกลือกว่าเขาจะเห็นด้วยตา และได้ยินด้วยหู และเข้าใจด้วยใจ แล้วจะหันกลับมา และเราจะรักษาเขาให้หาย’
แต่ตาของท่านทั้งหลายเป็นสุข เพราะได้เห็น; และหูของท่านทั้งหลายเป็นสุข เพราะได้ยิน
เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า

ผู้เผยพระวจนะและคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายเห็น แต่ก็ไม่ได้เห็น; และจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยิน แต่ก็ไม่ได้ยิน มัทธิว 13:13-17

วิถีโบราณ

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า “จงยืนอยู่ที่ทางทั้งหลายและพิจารณาดู และจงถามถึงบรรดามรรคาโบราณว่าทางใดอยู่ที่ไหน แล้วจงดำเนินในทางนั้น และเจ้าทั้งหลายจะพบความสงบพักผ่อนสำหรับจิตวิญญาณของตน แต่พวกเขาบอกว่า ‘พวกเราจะไม่ดำเนินในทางนั้น’ อีกทั้งเราได้ตั้งยามเฝ้าเหนือพวกเขา โดยกล่าวว่า ‘จงฟังเสียงแตรเกิด’ แต่พวกเขาบอกว่า ‘พวกเราจะไม่ฟัง’” เยเรมีย์ 6:16, 17

ข่าวสารแห่ง ค.ศ. 1840-1844

“สารทั้งปวงที่ได้ประทานตั้งแต่ปี 1840-1844 จะต้องถูกนำเสนอด้วยพลังในบัดนี้ เพราะมีผู้คนเป็นอันมากที่ได้สูญเสียทิศทางของตนไป สารเหล่านี้จะต้องส่งไปยังคริสตจักรทั้งปวง”

“พระคริสต์ตรัสว่า ‘นัยน์ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะมองเห็น; และหูของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะได้ยิน ด้วยเรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้เผยพระวจนะและคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายเห็น แต่ก็หาได้เห็นไม่; และจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยิน แต่ก็หาได้ยินไม่’ [Matthew 13:16, 17] นัยน์ตาที่ได้เห็นสิ่งทั้งหลายซึ่งได้ถูกเห็นในปี 1843 และ 1844 ก็เป็นสุข”

“ข่าวสารนั้นได้ถูกมอบให้แล้ว และไม่ควรมีการล่าช้าในการประกาศข่าวสารนั้นซ้ำอีก เพราะหมายสำคัญแห่งกาลเวลากำลังสำเร็จครบถ้วน; งานปิดท้ายจะต้องกระทำให้สำเร็จ จะมีงานอันยิ่งใหญ่กระทำขึ้นในเวลาอันสั้น โดยการทรงกำหนดของพระเจ้า อีกไม่นานจะมีข่าวสารถูกมอบให้ ซึ่งจะขยายก้องออกเป็นเสียงร้องอันดังยิ่ง แล้วดาเนียลจะยืนอยู่ในส่วนของตน เพื่อให้คำพยานของตน” Manuscript Releases, volume 21, 437.

หมายสำคัญแห่งการล้อมเมือง

ในหนังสือเอเสเคียลมีอยู่ห้าครั้งที่ท่านได้ “แสดง” คำอุปมาออกมาเป็นการกระทำ ซึ่งประชาชนปฎิเสธที่จะมองเห็น และอีกห้าครั้งที่ท่านได้ “กล่าว” แก่คนเหล่านั้น ผู้ซึ่งปฎิเสธที่จะฟัง พยานทั้งสอง คือการแสดงคำอุปมาและการกล่าวนั้น ได้ถูกนำเสนอต่อหญิงพรหมจารีเขลาทั้งห้า หนึ่งในคำอุปมาที่แสดงออกมาเป็นการกระทำ ซึ่งปรากฏอยู่ในบทที่สี่ เป็นภาพแทนของ “หมายสำคัญ” แห่งการล้อมเมือง อันเป็นคำเตือนถึงความพินาศที่กำลังจะมาถึง สารของเอเสเคียลคือสารถึงเลาดีเซีย

“หมายสำคัญ” ที่ประทานแก่เลาดีเซียคือ ‘หมายสำคัญแห่งการล้อมเมือง’ และการล้อมเมืองในวาระสุดท้ายนั้นได้รับการเป็นพยานโดยพยานหลายประการ หมายสำคัญเพียงประการเดียวที่ประทานแก่พวกยิวในสมัยของพระคริสต์คือหมายสำคัญของโยนาห์ ผู้ซึ่งเป็นภาพอุปมาเชิงการกระทำถึงสามวันในท้องปลาใหญ่

ครั้งนั้น พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีบางคนทูลตอบว่า “อาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพเจ้าปรารถนาจะเห็นหมายสำคัญจากท่าน” แต่พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ชั่วอายุที่ชั่วร้ายและลวงประเวณีแสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่ประทานหมายสำคัญแก่ชั่วอายุนั้นเลย เว้นไว้แต่หมายสำคัญของโยนาห์ผู้เผยพระวจนะ เพราะว่าโยนาห์ได้อยู่ในท้องปลาวาฬสามวันสามคืนฉันใด

บุตรมนุษย์ก็จะอยู่ในใจกลางแผ่นดินโลกสามวันสามคืนฉนั้น” มัทธิว 12:38-40

หมายสำคัญของโยนาห์

หมายสำคัญของโยนาห์เป็นอุปมาที่แสดงออกเป็นการกระทำถึงการเป็นขึ้นจากความตาย ยอห์นก็เป็นตัวแทนของความจริงเดียวกันนั้น เพราะเขาถูกโยนลงในหม้อน้ำมันเดือดพล่าน และออกมามีชีวิตอยู่ ดาเนียลในถ้ำสิงโตและชายผู้ประเสริฐทั้งสามในเตาไฟของเนบูคัดเนสซาร์เป็นภาพแทนของการเป็นขึ้นจากความตาย ทั้งหมดนี้เป็นภาพแทนของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนที่เป็ขึ้นในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด

“บัดนี้ความนึกคิดของพระผู้ช่วยให้รอดได้หวนกลับจากการใคร่ครวญถึงอดีตและอนาคต ขณะที่ประชาชน กำลังพยายามอธิบายสิ่งที่ตนได้เห็นและได้ยินตามความประทับใจที่เกิดขึ้นในจิตใจของตน และตามความสว่างที่ตนมีอยู่นั้น ‘พระเยซูตรัสตอบว่า เสียงนี้มีได้มาเพราะเรา แต่มาเพื่อท่านทั้งหลาย’ นี่เป็นพยานหลักฐานสูงสุดแห่งการทรงเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์ เป็นสัญญาณจากพระบิดาว่าพระเยซูได้ตรัสความจริง และทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พวกยิวจะหันเหจากพยานหลักฐานซึ่งมาจากสวรรค์เบื้องสูงนี้หรือ? ครึ่งหนึ่งพวกเขาเคยทูลถามพระผู้ช่วยให้รอดว่า ท่านสำแดงหมายสำคัญอะไรแก่เรา เพื่อเราจะได้เห็นและเชื่อ? ได้มีหมายสำคัญนับไม่ถ้วนประทานให้ตลอดทั่วทั้งพันธกิจของพระคริสต์ กระนั้นพวกเขาก็ปิดตาของตนและกระทำใจให้แข็งกระด้าง เกรงว่าตนจะต้องยอมรับความจริง วัศจรรยอันยิ่งใหญ่ที่สุด คือการเป็นขึ้นจากตายของลาซารัส มิได้จัดความไม่เชื่อของพวกเขา หากกลับทำให้พวกเขาเต็มไปด้วยความมั่งร้ายยิ่งขึ้น และบัดนี้เมื่อพระบิดาได้ตรัสแล้ว และพวกเขาจะเรียกร้องหมายสำคัญอื่นได้อีกไม่ได้ ใจของพวกเขาก็มีได้อ่อนลง และพวกเขายังคงปฏิเสธที่จะเชื่อ” Spirit of Prophecy, volume 3, 79.

ลาซารัสเป็นหมายสำคัญแห่งการเป็นขึ้นจากตาย ดังที่โยนาห์ได้แสดงเป็นภาพไว้ในท้องปลาว่าฟ พระสุรเสียงของพระบิดาที่เกี่ยวเนื่องกับลาซารัสผู้เป็นขึ้นจากตายนั้น เป็นตัวแทนของการรวมกันระหว่างสภาพพระเจ้าและสภาพมนุษย์ ซึ่งแน่นอนว่าเป็นธรรมชาติของพระคริสต์ ผู้ทรงรับเอาเนื้อหนังมนุษย์ไว้กับพระองค์เอง การรวมกันของสภาพพระเจ้ายกกับสภาพมนุษย์นั้นเป็นธงสัญญาณของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน และลาซารัสเป็นหมายสำคัญแห่งฤทธิ์อำนาจของการเป็นขึ้นจากตาย ซึ่งทำให้การเชื่อมประสานระหว่างพระผู้สร้างกับสิ่งทรงสร้างสำเร็จลง

“โดยการทรงให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตายนั้น หลายคนถูกนำให้เชื่อในพระเยซู เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ที่ให้ลาซารัสต้องตายและถูกวางไว้ในอุโมงค์ก่อนที่พระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาถึง การทรงให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตายเป็นอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่สูงสุดของพระคริสต์ และเพราะเหตุนี้ หลายคนจึงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” Manuscript Releases, volume 21, 111.

ลาซารัสได้นำหน้าในการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัย และเขาคือ “หมายสำคัญ” ที่มีชีวิตแห่งการเป็นขึ้นจากตายซึ่งโยนาห์เป็นภาพประกอบนั้น

“ลาซารัส ผู้ซึ่งร่างกายของเขาได้เห็นความเน่าเปื่อยในอุโมงค์ฝังศพ แต่บัดนี้ชื่นชมยินดีในกำลังแห่งความเป็นชายอันรุ่งโรจน์ ได้นำสัตว์ที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงประทับนั้นไป” The Desire of Ages, 572.

การเสด็จเข้าอย่างมีชัยนั้นสอดคล้องกับการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ ซึ่งเป็นความสำเร็จลุล่วงขั้นอัลฟาของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน และด้วยเหตุนี้จึงเชื่อมโยง

“หมายเหตุ” ของโยนาห์และลาซารัสเข้ากับความสำเร็จล่งขึ้นโอเมกาและความสำเร็จล่งอย่างสมบูรณ์ของการประกาศข่าวสารว่า “ดูเถิด เจ้าบาบเสด็จมาแล้ว!”

“ข้าพเจ้ามักถูกชี้ให้พิจารณาอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนมีปัญญา และอีกห้าคนโง่เขลา อุปมานี้ได้สำเร็จและจะสำเร็จตามตัวอักษรทุกประการ เพราะมีการประยุกต์ใช้เป็นพิเศษสำหรับยุคสมัยนี้ และเช่นเดียวกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะยังคงเป็นความจริงสำหรับปัจจุบันจนถึงวาระสุดท้ายของกาลเวลา” Review and Herald, August 19, 1890.

โยนาห์ ลาซารัส และซามูเอล สโนว์ ซึ่งมาถึงการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ล่าช้า สอดคล้องกับ “หมายเหตุแห่งการล้อมเมือง” ของเอเสเคียล ลาซารัสได้นำพระคริสต์เข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มบนหลังลา

“เบตส์เป็นหนึ่งในผู้นำคนสำคัญในการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ (มลรัฐนิวแฮมป์เชียร์) ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1844 เมื่อมีการนำเสนอ ‘เสียงร้องเหินห่างที่แท้จริง’ เป็นครั้งแรก บังเอิญว่าเบตส์เป็นผู้เทศนาที่ได้รับเลือกสำหรับการมีสการภาคเช้าในค่ายวันนั้น เขากำลังเตือนสติผู้ฟังของตนให้เชื่อสัตย์ และยืนยันกับพวกเขาอย่างสงบว่าพระเจ้ากำลังทรงทดสอบพวกเขาเท่านั้น ว่าพวกเขาอยู่ในช่วงเวลาแห่งการรอคอย และถ้อยคำในทำนองเดียวกันนั้น เมื่อซามูเอล เอส. สโนว์ ซีมาเข้ามาในค่าย เมื่อเข้าไปนั่งข้างพี่สาวของตน คือ นางจอห์น เคาซ์ สโนว์ได้ย้ำความเชื่อมั่นของตนอีกครั้งว่าพระคริสต์จะทรงปรากฏตามเวลาที่กำหนดไว้ นางเคาซ์ซึ่งได้รับความสะเทือนใจอย่างยิ่ง ได้ทำให้ผู้ฟังทั้งหลายตกตะลึงด้วยการลุกขึ้นประกาศว่า ‘นี่คือชายผู้มีข่าวสารจากพระเจ้า!’” Leroy Froom, The Prophetic Faith of our Fathers, volume 4, 549.

ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1521 มาร์ติน ลูเทอร์ได้เดินทางด้วยเกวียนม้าไปยังสภาแห่งวอร์มส์ ซึ่งที่นั่นเขาได้ปฏิเสธประเพณีและจารีตของพระสันตะปาปา และกล่าวว่า “เว้นแต่ข้าพเจ้าจะได้รับการชักจูงด้วยพยานหลักฐานจากพระคัมภีร์หรือด้วยเหตุผลอันแจ่มชัด... ข้าพเจ้าไม่อาจและจะไม่ถอนคำใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะการกระทำที่ขัดต่อมโนธรรมย่อมไม่ปลอดภัยและไม่ถูกต้อง ข้าพเจ้ายืนอยู่ ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าไม่อาจทำเป็นอย่างอื่นได้ ขอพระเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้าด้วย อาเมน”

เช่นเดียวกับที่พวกฟาริสีได้ต่อต้านการเสด็จเข้าสู่กรุงอย่างมีชัยของพระคริสต์ บรรดาเจ้าหน้าที่ฝ่ายพระสันตะปาปาก็ได้ต่อต้านการเข้าสู่เมืองของลูเทอร์ด้วย จากนั้นลูเทอร์ได้เปลี่ยนชื่อของตน (ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการประทับตรา) และถูกข้อนไว้ขณะที่เขาแปลพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่เป็นภาษาเยอรมัน การปรากฏตัวของเขาที่สภาไดเอทแห่งวอร์มส์เป็นภาพต้นแบบของเสียงร้องเวลาเหินห่าง ซึ่งนำไปสู่ทฤษฎีการประหารชีวิตจากบรรดาเจ้าหน้าที่ฝ่ายศาสนจักรและรัฐในยุคนั้น อันเป็นภาพต้นแบบของกฎหมายวันอาทิตย์ ดังนั้น ภายหลังการหลบซ่อนอยู่สิบเดือนภายใต้นามว่า ‘Junker Jörg’ ภัยคุกคามจากฝ่ายผู้มีอำนาจก็ได้เปลี่ยนไป โดยส่วนใหญ่ไปเป็นปัญหาทางทหารสองประการที่ชาร์ลส์ที่ 5 ผู้เสื่อมทรามกำลังเผชิญอยู่ ภัยคุกคามทางทหารสองประการนั้นคือฝรั่งเศสและอิสลาม ซึ่งเป็นตัวแทนของพหุนิยมธรรมเดียวกันระหว่างสังคมนิยมกับอิสลามที่กำลังเผชิญหน้ากับมวลมนุษยในปัจจุบัณ।

“พระราชกิจของพระเจ้าในแผ่นดินโลก แสดงให้เห็นความคล้ายคลึงกันอย่างน่าประหลาดใจในทุกการปฏิรูป ครั้งใหญ่หรือทุกความเคลื่อนไหวทางศาสนา ตลอดทุกยุคทุกสมัย หลักการแห่งการที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อมนุษย์นั้นคงเดิมเสมอ ความเคลื่อนไหวสำคัญในปัจจุบันมีสิ่งที่สอดคล้องกันกับความเคลื่อนไหวในอดีต และประสบการณ์ของคริสตจักรในยุคก่อน ๆ ก็มีบทเรียนอันทรงคุณค่าสำหรับยุคสมัยของเราเอง” The

Great Controversy, 343.

ลาซารัสได้นำลามาต้อนรับพระคริสต์เข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม รถม้าที่ลากโดยม้าได้นำลูเทอรไปยังสภาแห่งวอร์มส์ และม้าได้นำสโนว์ไปยังการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ ดังนั้นจึงระบุวาทังลาและม้า ซึ่งต่างก็เป็นสมาชิกของวงศ์ "Equidae" ในสกุล "Equus" เป็นหมาสำคัญแห่งข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน

จงเปรมปรีดอย่างยิ่งเกิด โอ ธิดาแห่งศิโยน; จงให้ร้องเกิด โอ ธิดาแห่งเยรูซาเล็ม: ดูก่อน
พระราชาท่านเสด็จมาหาท่านแล้ว: พระองค์ทรงชอบธรรม และทรงนำความรอดมา; ทรงก้อมพระองค์
และทรงม้าลา และบนลูกลาอ่อนซึ่งเป็นลูกของลา Zechariah 9:9.

หมาสำคัญของข่าวสารเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนคือการมาถึงของลา หรือม้า

ซึ่งทั้งสองเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาอิสลาม

ผู้สื่อสารที่ทรงเลือกไว้สำหรับข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนได้มาถึงโดยขี่ม้า

สอดคล้องกับการที่พระคริสต์เสด็จมาบนหลังลา "การล้อมเมือง"

ในวาระสุดท้ายนั้นถูกทำเครื่องหมายไว้ด้วยความสำเร็จเป็นจริงของการระบุของ Ellen White ว่าเมือง Nashville จะต้องถูกโจมตีด้วย "ลูกไฟ"

เหตุใดการล้อมโจมตีจึงเริ่มต้นขึ้นที่ลูกไฟแห่งแนชวิลล์?

เป็นเพราะว่าอิสลามได้รับการแทนความหมายโดยลาและม้าในพระวจนะเชิงพยากรณ์ของพระเจ้าหรือ?

สเมอรนา

จักรพรรดิเนโรเป็นจุดเริ่มต้นของคริสต์จักรแห่งสเมอรนา เมื่อกรุงโรมถูกเผาในปี ค.ศ. 64

วันนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของการข่มเหงคริสต์จักรคริสเตียน

ซึ่งดำเนินไปตลอดระยะเวลาสองร้อยห้าสิบปี และสิ้นสุดลงที่พระราชกฤษฎีกาแห่งมิลานในปี ค.ศ. 313

การก่อรูปขึ้นของรูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นเป็นตัวแทนของหลักหมายอัลฟา

ซึ่งนำเข้าสู่ช่วงระยะเวลาหนึ่งที่สิ้นสุดลงด้วยหลักหมายโอเมกา อันมีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายเป็นตัวแทน ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ช่วงเวลานี้ถูกระบุว่าเริ่มต้นด้วย "พระราชกฤษฎีกา"

"หากผู้อ่านปรารถนาจะเข้าใจบรรดาเครื่องมือที่จะถูกนำมาใช้ในการต่อสู้ซึ่งใกล้จะมาถึง เขาก็เพียงแต่ต้อง
ติดตามบันทึกแห่งวิธีการทั้งหลายที่โรมได้ใช้เพื่อเป้าหมายเดียวกันนั้นในยุคสมัยที่ผ่านมา หากเขาปรารถนา
จะรู้ว่าพวกโรมันคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจะปฏิบัติต่อบรรดาผู้ที่ปฏิเสธหลัก
คำสอนของพวกเขาอย่างไร

ก็ให้เขาพิจารณาจิตวิญญาณซึ่งโรมได้สาแดงต่อวันสะบาโตและต่อบรรดาผู้พิทักษ์รักษาวินัยนั้น"

"พระราชกฤษฎีกา สภาสังคายนาทั่วไป

และข้อบัญญัติของคริสต์จักรซึ่งได้รับการคำจูนด้วยอำนาจฝ่ายโลก

เป็นขั้นตอนทั้งหลายที่ทำให้เทศกาลนอกศาสนาบรรลุดำแหน่งอันทรงเกียรติในโลกคริสเตียน

มาตรการสาธารณะประการแรกที่บังคับให้ถือรักษาวินัยคือกฎหมายที่คอนสแตนตินตราขึ้น (ค.ศ.

321; ดูหมายเหตุภาคผนวกสำหรับหน้า 53) พระราชกฤษฎีกานี้กำหนดให้ชาวเมืองหยุดพักใน

'วันอันน่าเคารพแห่งดวงอาทิตย์' แต่อนุญาตให้ชาวชนบทยังคงประกอบกิจการเกษตรของตนต่อไป

แม้โดยแท้จริงแล้วจะเป็นกฎหมายแบบคนนอกศาสนา

แต่จักรพรรดิก็ทรงบังคับใช้ภายหลังจากที่ทรงรับนับถือคริสต์ศาสนาแต่เพียงในนาม" The Great
Controversy, 574.

พระราชกฤษฎีกานับแรกที่เป็นเครื่องหมายแห่งการเปลี่ยนผ่านจากคริสต์จักรแห่งสเมอรนาไปสู่คริสต์จักรแห่ง
เปอร์กามอส คือกฤษฎีกาแห่งมิลานในปี ค.ศ. 313

กฤษฎีกานั้นเป็นก้าวแรกซึ่งนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี ค.ศ. 321

การทำลายกรุงเยรูซาเล็มเป็นแบบจำลองของกฎหมายวันอาทิตย์

และพยานฝ่ายพยากรณ์สองประการได้ชี้ให้เห็นถึงการล้อมเมืองที่เกิดขึ้นก่อนการทำลายนั้น

การล้อมทั้งสองครั้งนั้น ซึ่งเป็นภาพแทนโดยการล้อมครั้งที่สามของบาบิโลนในปี 587 ก่อน ค.ศ.

และการล้อมครั้งที่สองของโรมในปี ค.ศ. 70

บ่งชี้ว่าหมายสำคัญซึ่งมาก่อนหมายสำคัญแห่งกฎหมายวันอาทิตย์นั้น คือการล้อมเมืองเซี่ยงหยากรณ์

เนบูคัดเนสซาร์ได้เข้าล้อมเยโฮยาคิม แล้วต่อมาเยโฮยาคิน และในที่สุดเศเดคียาห์ เซสติอุสได้เข้าล้อมในปี

ค.ศ. 66 และได้ทำให้หมายสำคัญที่พระเยซูทรงประทานแก่คริสตจักรนั้นสำเร็จ ดังเช่นที่การล้อมครั้งที่สามในปี

587 ก่อน ค.ศ. มีหมายสำคัญคือการตายของภรรยาของเอเสเคียล

หมุดหมายที่มาก่อนการทำลายกรุงเยรูซาเล็มคือการล้อมเมือง และยังเป็น "หมายสำคัญ" ด้วย

หมุดหมายที่มาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ของปี 321 คือประกาศแห่งมิลาน

ซึ่งเป็นจุดที่การเปลี่ยนผ่านจากคริสตจักร (สเมอร์นา) ที่ไม่มีคำตำหนิ ไปสู่เปอร์กามอน

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรที่ประนีประนอม

ฉะนั้น พระราชกฤษฎีกาแห่งมิลานจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการล้อมเซี่ยงหยากรณ์ และเป็นหมายสำคัญด้วย อีกทั้งยังเป็นจุดที่ขบวนการเลาติเซียของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเปลี่ยนผ่านไปสู่ขบวนการฟีลาเดลเฟียของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน.

ฟีลาเดลเฟียและสเมอร์นาเป็นตัวแทนของคริสตจักรเพียงสองแห่งในบรรดาคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งในพระธรรมวิวรณ์ซึ่งไม่มีคำตำหนิ ข้อเท็จจริงนี้จึงชี้ให้เห็นว่า

การเปลี่ยนผ่านนั้นคือการเปลี่ยนผ่านจากคริสตจักรนักรบไปสู่คริสตจักรผู้มีชัย

การเปลี่ยนผ่านนั้นสอดคล้องกับกฤษฎีกาแห่งมิลาน

ซึ่งในการนั้นขบวนการยุคสุดท้ายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนได้กลายเป็นคริสตจักรที่แปดนั้น

ซึ่งเป็นมาจากทั้งเจ็ด

ฟีลาเดลเฟียและสเมอร์นายังเป็นคริสตจักรเพียงสองแห่งที่ต่อสู้กับบรรดาผู้ที่อ้างว่าตนเป็นยิว

แต่ที่จริงแล้วเป็นของธรรมศาลาของชาตาน

หลักเขตแห่งกาลเวลาในปี 313 นั้นยังสอดคล้องกับการประชุมค่ายที่เมืองเอ็กซีเตอร์ ระหว่างวันที่ 12 ถึง 17

สิงหาคม ค.ศ. 1844 อีกด้วย เมื่อการประชุมค่ายสิ้นสุดลง

ข่าวสารนั้นได้แผ่กวาดไปทั่วแนวชายฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกาพร้อมกับคลื่นมหาสมุทรที่เกาะโถม

จนกระทั่งประตูปิดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

“ดังคลื่นยักษ์แห่งกระแสน้ำขึ้น การเคลื่อนไหวนั้นได้แผ่ปกคลุมไปทั่วแผ่นดิน

จากเมืองหนึ่งไปสู่อีกเมืองหนึ่ง จากหมู่บ้านหนึ่งไปสู่อีกหมู่บ้านหนึ่ง

และล่องลึกเข้าไปถึงถิ่นชนบทอันห่างไกล

จนประชากรของพระเจ้าผู้เฝ้าคอยอยู่ได้ถูกปลุกให้ตื่นตัวโดยสิ้นเชิง

ความคลั่งไคล้แบบสุดโต่งก็สูญหายไปต่อหน้าการประกาศนี้

ดั่งน้ำค้างแข็งยามเช้าตรู่ที่ละลายสิ้นไปต่อหน้าดวงอาทิตย์อันกำลังขึ้น

บรรดาผู้เชื่อเห็นว่าความสงสัยและความฉงนสนเท่ห์ของตนถูกขจัดออกไป

และความหวังกับความกล้าหาญได้ปลุกเร้าจิตใจของพวกเขา งานนั้นปราศจากความสุดโต่งทั้งหลายซึ่งมัก

ปรากฏอยู่เสมอเมื่อมีความตื่นเต้นเร้าทางมนุษย์โดยปราศจากอิทธิพลควบคุมของพระวจนะและพระวิญญาณ

ของพระเจ้า ในลักษณะของมัน

งานนั้นคล้ายคลึงกับช่วงเวลาแห่งการถ่อมตนและการหวนกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า

ซึ่งในหมู่ชนอิสราเอลสมัยโบราณได้ติดตามมาภายหลังข่าวสารแห่งการตักเตือนจากผู้รับใช้ของพระองค์

มันมีลักษณะเฉพาะที่บ่งชี้ถึงพระราชกิจของพระเจ้าในทุกยุคทุกสมัย
แทบไม่มีความชื่นชมยินดีอย่างเคลิบเคลิ้มเลย หากแต่มีการตรวจค้นจิตใจอย่างลึกซึ้ง การสารภาพบาป
และการละทิ้งโลก
ภาระแห่งจิตวิญญาณที่ทุกซักร้อนอย่างถึงที่สุดคือการเตรียมพร้อมเพื่อพบองค์พระผู้เป็นเจ้า
มีการอธิษฐานอย่างพากเพียร และการถวายตัวแด่พระเจ้าอย่างหมดสิ้นโดยไม่สงวนไว้เลย” The Great
Controversy, 400, 401.

การปิดประตูในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า
และหมายสำคัญที่เกิดขึ้นก่อนการปิดประตูของวันที่ 22 ตุลาคมนั้น คือการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ ฉะนั้น
การประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์จึงสอดคล้องกับประกาศแห่งมิลาน
อีกทั้งยังสอดคล้องกับการเสด็จเข้าสู่กรุงอย่างมีชัยของพระคริสต์ด้วย

“เสียงร้องในยามเที่ยงคืนนั้นมีได้อาศัยการโต้แย้งเป็นสำคัญ
แม้ว่าพยานหลักฐานจากพระคัมภีร์จะชัดเจนและเด็ดขาดก็ตาม
หากแต่มีฤทธิ์อำนาจร้ายแรงประกอบอยู่ด้วย ซึ่งกระทบและขับเคลื่อนจิตวิญญาณ ไม่มีความสงสัย
ไม่มีการตั้งคำถาม ในคราวที่พระคริสต์เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยขณะนั้น
ประชาชนซึ่งชุมนุมมาจากทุกส่วนของแผ่นดินเพื่อถือเทศกาล ต่างหลั่งไหลไปยังภูเขามะกอกเทศ
และเมื่อเขาทั้งหลายเข้าร่วมกับฝูงชนที่กำลังแห่แหนพระเยซุอยู่
พวกเขาก็ได้รับแรงบันดาลใจแห่งโมฆะนั้น และช่วยกันเปล่งเสียงร้องให้ดังกึกก้องว่า
‘สาธุการแด่พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า!’ [Matthew 21:9.]
ในทำนองเดียวกันนั้นเอง
บรรดาผู้ไม่เชื่อซึ่งหลั่งไหลไปยังการประชุมของพวกแอ็ดเวนติส—บางคนด้วยความอยากรู้
บางคนเพียงเพื่อเยาะเย้ย—ก็ได้รู้สึกถึงฤทธิ์อำนาจแห่งการโน้มน้าวใจซึ่งมาพร้อมกับข่าวสารที่ว่า ‘ดูเถิด
เจ้าบ่าวมาแล้ว!’” Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

กฎหมายแห่งมิลานเป็นหมุดหมายแห่งการล้อมตามคำพยากรณ์ ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ในปี 587 ก่อนคริสตกาล
และเคสตีอัสในปี ค.ศ. 66 ได้เป็นแบบอย่างไว้ การล้อมทั้งสองครั้งนั้นนำไปสู่การทำลายกรุงเยรูซาเล็มในปี 586
ก่อนคริสตกาล และปี ค.ศ. 70 ตามลำดับ การล้อมของเคสตีอัสสิ้นสุดลง และสามปีครึ่งต่อมา
การล้อมก็กลับเริ่มขึ้นอีกภายใต้ฮิตัส
จึงก่อให้เกิดช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่เริ่มต้นด้วยผู้ปกครองโรมันฟลายอัลฟาและสิ้นสุดด้วยผู้ปกครองฟลายโอเมกา
สามปีครึ่งนั้นเป็นภาพแทนของการเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็มโดยสันตะปาปา
และของกฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึง เมื่อবাদแผลมรณะของสันตะปาปาได้รับการรักษาให้หาย
และนางกลับมาครอบครองอีกครั้งเป็นเวลาสามปีครึ่งเชิงสัญลักษณ์

แต่ลานซึ่งอยู่นอกพระวิหารนั้น จงเว้นเสีย อย่าวัดเลย
เพราะว่าลานนั้นได้ถูกมอบให้แก่บรรดาคนต่างชาติแล้ว
และเขาทั้งหลายจะเหยียบย่ำนครบริสุทธิอยู่สี่สิบสองเดือน วิรณ 11:2

ในปี 538 และแล้วอีกครั้งหนึ่งเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์มาถึง การเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็มก็เริ่มต้นขึ้น
กฎหมายวันอาทิตย์ทั้งสองนั้นถูกเป็นภาพแทนโดยปี 321
เมื่อคอนสแตนตินมหาราชทรงประกาศใช้กฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรก ในปี 538
สันตะปาปาได้รับอำนาจให้ชมแหง (เหยียบย่ำ) คริสตจักรของพระเจ้าเป็นเวลาสามปีครึ่ง
ดังที่เป็นภาพแทนโดยประวัติศาสตร์ตั้งแต่เคสตีอัสถึงฮิตัส ในปี 538
สันตะปาปาได้ประกาศใช้กฎหมายวันอาทิตย์ในการประชุมสภาออร์เลอองส์ครั้งที่สาม
กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้านี้ซึ่งเวลาที่สันตะปาปาได้รับอำนาจอีกครั้งให้เหยียบย่ำพระวิหาร

(ชมheng)

ปี 313 ระบุพระราชกฤษฎีกาฉบับแรกซึ่งนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี 321 แล้วในปี 330

จักรวรรดิได้ถูกแบ่งออกเป็นตะวันออกและตะวันตกตามนัยเชิงพยากรณ์

จึงเป็นการกำหนดจุดจบแบบโอเมกาของช่วงที่สองแห่งการชมheng โดยสันตะปาปาเป็นเวลาเชิงสัญลักษณ์
“สลับสอง”

เดือน—ช่วงเวลาแห่งการชมhengและการเหยียบย่ำซึ่งเริ่มต้นขึ้นที่กฎหมายวันอาทิตย์แบบอัลฟาในสหรัฐอเมริกา

และทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ติดตามเขาทั้งหลายมา กล่าวว่าเสียงดังว่า

ถ้าผู้ใดนมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน

ผู้นั้นก็ต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า

ซึ่งทรงเหลงโดยไม่เจือปนในถ้วยแห่งความกริ้วของพระองค์

และเขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์บริสุทธิทั้งหลาย

และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก และควันแห่งการทรมานของเขาทั้งหลายก็พลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์

และคนทั้งหลายที่นมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายแห่งชื่อของมัน

ย่อมไม่มีการหยุดพักทั้งกลางวันและกลางคืน นี่แหละคือความทรหดอดทนของธรรมิกชนทั้งหลาย

คือบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู วิวรณ์ 14:9–12

ที่ราบ

ความหมายในภาษาละตินของคำว่า ‘Milan’ คือท่ามกลางที่ราบ ในท่ามกลางระหว่างตะวันออกกับตะวันตก

ในปี ค.ศ. 313 คอนสแตนตินแห่งตะวันตกได้แสวงหาพันธมิตรกับลิซึเนียสแห่งตะวันออก

พระราชกฤษฎีกานั้นเป็นภาพแทนของความพยายามที่จะนำตะวันออกและตะวันตกมารวมกัน

และพระราชกฤษฎีกานั้นก็ได้รับการรับรองด้วยการสมรสตามสนธิสัญญา เมื่อคอนสแตนเชีย

พระชนิษฐาต่างมารดาของคอนสแตนติน ได้อภิเษกสมรสกับลิซึเนียส กระนั้นก็ดี

เช่นเดียวกับการสมรสตามสนธิสัญญาครั้งแรกในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ระหว่างราชวงศ์เซลูซิดแห่งฝ่ายเหนือกับปโตเลมีแห่งฝ่ายใต้ การสมรสนั้นถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะล้มเหลว

ดังภาษิตโบราณที่เป็นจริงว่า ‘ตะวันออกก็คือตะวันออก และตะวันตกก็คือตะวันตก

และทั้งสองจะไม่มีวันมาบรรจบกัน’

ปี ‘330’ ถูกนำเสนอไว้อย่างตรงไปตรงมาในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่ยีสิบสี่ ยีสิบเจ็ด และยีสิบเก้า

สิ่งนี้ นำเอาสิบเจ็ดปีตั้งแต่ปี 313 จนถึง 330 เข้าสู่เส้นคำพยากรณ์ของดาเนียล บทที่สิบเอ็ด

และโดยความจำเป็นเชิงพยากรณ์

สิ่งนี้ชี้บ่งว่าการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาระหว่างตะวันออกกับตะวันตกในปี 313 นั้น

เป็นภาพขนานกับการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาครั้งแรกในบทเดียวกัน

“คำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลบทที่สิบเอ็ดได้เกือบถึงความสำเร็จครบถ้วนแล้ว

ประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ที่ได้เกิดขึ้นในการทำให้คำพยากรณ์นี้สำเร็จจะเกิดซ้ำอีก” Manuscript

Releases, number 13, 394.

อันติโอคัสที่ 2 ซีออส ผู้ครองราชย์ระหว่างปี 261–246 ก่อนคริสตกาล ได้ละทิ้งลาโอดีเซที่ 1

พระมหาลีวงศ์แรกของตน เพื่ออภิเษกสมรสกับเบเรนิซ พระธิดาของปโตเลมีที่ 2 ฟิลาเดลเฟสแห่งอียิปต์

การสมรสครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงสันติภาพซึ่งยุติสงครามซีเรียครั้งที่สองในปี 252 ก่อนคริสตกาล

เมื่อหลังจากนั้นคอนสแตนตินได้มีชัยเหนือไลซึเนียสในปี 324 การสมรสนั้นก็สิ้นสุดลง

เช่นเดียวกับการสมรสของอันติโอคัสและเบเรนิซ ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อลาโอดีเซ พระมหาลีวงศ์แรก

วางยาพิษอันติโอคัสในปี 246 ก่อนคริสตกาล

การสมรสซึ่งได้เป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของสงครามซีเรียครั้งที่สอง และการสังหารอันติโอคัส และหลังจากนั้นเบเรนิซ พระโอรสของนาง และคณะชาวอียิปต์ของนาง

ได้เป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของสงครามซีเรียครั้งที่สาม การสมรสตามสนธิสัญญาในปี 313

ได้ยุติช่วงเวลาแห่งการข่มเหงซึ่งเป็นภาพแทนโดยคริสตจักรแห่งสเมอร์นา

และเริ่มต้นช่วงเวลาแห่งการประนีประนอมซึ่งเป็นภาพแทนโดยคริสตจักรแห่งเปอร์กามอส

การอภิเษกสมรสในตอนต้นแห่งประวัติศาสตร์เชลูซิดเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการสมรสตามสนธิสัญญาในตอปลายแห่งจักรวรรดิเชลูซิด เมื่ออันติโอคัสมหาราชทรงยกพระราชธิดาของพระองค์ คือ คลีโอพัตราที่ 1

ให้แก่ปโตเลมีที่ 5 เอพิฟานีส การสมรสครั้งนั้นเกิดขึ้นที่ราฟิอาในปี 193 ก่อนคริสตกาล

แต่พันธมิตรก็สิ้นสุดลงในไม่ช้า

ดังเช่นการสมรสตามสนธิสัญญาครั้งแรกระหว่างกษัตริย์ฝ่ายเหนือกับกษัตริย์ฝ่ายใต้ได้เป็นมาแล้ว

การสมรสตามสนธิสัญญาซึ่งเป็นอัลฟาและโอเมกาของจักรวรรดิเชลูซิดนั้น เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการสมรสตามสนธิสัญญาที่ถูกกล่าวถึงต่อมาในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของดาเนียลบทที่ 11

เมื่อออกตาวีเรียนยกออกตาวีเรีย ไมเนอร์ น้องสาวของตนให้แก่มาร์ก แอนโทนีในปี 40 ก่อนคริสตกาล มาร์ก แอนโทนีและออกตาวีเรียนกำลังอยู่ในการต่อสู้ช่วงชิงอำนาจเหนือดินแดนฝ่ายตะวันออกและฝ่ายตะวันตกของโรม ซึ่งได้ปะทุขึ้นในปี 44 ก่อนคริสตกาลจากการลอบปลงพระชนม์จูเลียส ซีซาร์

สนธิสัญญาแห่งบรุนดิเซียมได้รับการสถาปนาขึ้นในการสมรสครั้งนั้นในปี 40 ก่อนคริสตกาล และแปดปีต่อมาในปี 32 ก่อนคริสตกาล มาร์ก แอนโทนีได้หย่ากับออกตาวีเรียอย่างเป็นทางการ

และเป็นชนวนให้เกิดยุทธการที่แอคเทียมในปี 31 ก่อนคริสตกาล ซึ่งที่นั่นทั้งมาร์ก แอนโทนีและคลีโอพัตรา (คลีโอพัตราพระองค์สุดท้ายอย่างแท้จริง) ต่างก็มาถึงจุดจบของตน

สนธิสัญญาการอภิเษกสมรสแห่งโอเมกาของจักรวรรดิเชลูซิดได้นำเสนอกลีโอพัตรารองค์แรก

ผู้ซึ่งเป็นแบบอย่างของคลีโอพัตรารองค์สุดท้าย ซึ่งสายเชือกสายของนางได้ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงไปสู่สนธิสัญญาการอภิเษกสมรสเชิงพยากรณ์แห่งอัลฟาของจักรวรรดิโรมันในปี 40 ก่อนคริสตกาล การอภิเษกสมรสตาม

สนธิสัญญาทั้งสามครั้งนั้นเป็นแบบอย่างของการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาแห่งกฤษฎีกาแห่งมิลาน

กฤษฎีกาแห่งมิลานเป็นเครื่องหมายการเริ่มต้นของการล้อมเชิงพยากรณ์ เป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์

เป็นเครื่องหมายของการเปลี่ยนผ่านจากคริสตจักรอันชอบธรรมไปสู่คริสตจักรอันอธรรม

ดังนั้นจึงสอดคล้องกับปริศนาแห่งสัตว์ที่แปดซึ่งมาจากเจ็ดนั้น

มันเป็นเครื่องหมายของการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญาที่ทำให้สงครามยุติลง

จนกระทั่งการหย่าร้างของการอภิเษกสมรสตามสนธิสัญญานั้น จึงเป็นเครื่องหมายของการเริ่มต้นสงคราม

ในการอภิเษกสมรสของโรมันทั้งสองครั้ง การหย่าร้างเป็นชนวนให้จักรวรรดิรวมเป็นหนึ่งเดียว 313

ยังเป็นเครื่องหมายของการประชุมค่ายเอ็กซ์เตอร์ ซึ่งการประกาศข่าวสารแห่งเสียงร้องเหินแค้นเริ่มต้นขึ้น

และนำไปสู่ประตูปิดลงในวันที่ 22 ตุลาคม

เราจะพิจารณาความจริงเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป